

DIARI DE SESSIONS

DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 28 / IV legislatura / Segon període

Dimecres, 4 de novembre de 1992

Ple del Parlament

Presidència del Molt Honorable Sr. Joaquim Xicoy i Bassegoda

Sessió plenària núm. 17

Segona reunió

SUMARI

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a les deu del matí i set minuts.

Debat general sobre la situació i les perspectives del turisme a Catalunya (continuació) (Punt primer de l'ordre del dia.)

Intervenció del G. P. Popular: *Sr. Ros (P) (p. 1059).*

Resposta: *Conseller (p. 1063).*

Rèplica: *Sr. Ros (P) (p. 1066).*

Contrarèplica: *Conseller (p. 1067).*

Intervenció del G. P. d'Iniciativa per Catalunya: *Sr. Gimeno (IC) (p. 1069).*

Resposta: *Conseller (p. 1073).*

Rèplica: *Sr. Gimeno (IC) (p. 1075).*

Contrarèplica: *Conseller (p. 1077).*

Segona rèplica: *Sr. Gimeno (IC) (p. 1079).*

SUMARI (2)

Intervenció del G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya: *Sr. Bargalló (ERC) (p. 1079).*

Resposta: *Conseller (p. 1083).*

Rèplica: *Sr. Bargalló (ERC) (p. 1086).*

Contrarèplica: *Conseller (p. 1087).*

Segona rèplica: *Sr. Bargalló (ERC) (p. 1088).*

La sessió se suspèn a les dues del migdia i vuit minuts i es reprèn a les cinc de la tarda i sis minuts.

Intervenció del G. Socialista: *Sr. Gibert (S) (p. 1088).*

Resposta: *Conseller (p. 1094).*

Rèplica: *Sr. Gibert (S) (p. 1099).*

Contrarèplica: *Conseller (p. 1101).*

Segona rèplica: *Sr. Gibert (S) (p. 1102).*

Intervenció del G. P. de Convergència i Unió: *Sra. Neras (CiU) (p. 1102).*

Resposta: *Conseller (p. 1104).*

La sessió se suspèn a les set de la tarda i quatre minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA NÚM. 17.2

La sessió es reprèn a les deu del matí i set minuts. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'oficial major i el lletrat Sr. Muro.

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat dels consellers de Governació, de Política Territorial i Obres Públiques, de Treball, d'Indústria i Energia i de Comerç, Consum i Turisme.

El Sr. PRESIDENT: Es reprèn la sessió.

Debat general sobre la situació i
les perspectives del turisme a Catalunya
(continuació)

Prossegueix el debat amb les intervencions dels representants dels grups parlamentaris, que seran de trenta minuts. L'ordre d'intervenció serà de menor a major. En primer lloc, el Grup Parlamentari Popular; té la paraula l'il·lustre diputat senyor Ros.

El Sr. ROS: Molt honorable president, senyores diputades, senyors diputats, «la temporada turística d'enguany ja ha començat. Tot i que aquest és un any atípic, les perspectives són positives. Els ritmes de contractació de reserves turístiques en els mercats emissors mantenen una línia constant i ascendent. La creació dels Jocs Olímpics és, sens dubte, un bon incentiu turístic.» Aquesta era part d'un editorial de *Catalunya Turística*, en el qual el titular del mateix editorial era: «Uns beneficis immillorables». Tot eren flors i violes. Però al mateix temps que es va portar a terme la publicació d'aquesta revista, que pertany al Consorci de Promoció Turística de Catalunya, es va portar a terme també, doncs, una enquesta feta per la Cambra de Comerç, Indústria i Navegació als empresaris del sector, bastant il·lustrativa de la situació real —el senyor conseller segurament que la coneix—, i es van fer tot un seguit de preguntes a veure com es trobava la situació real en les mateixes dates en què es va publicar aquesta revista.

I a la pregunta sobre la marxa dels negocis, els professionals varen contestar que era dolenta, un 49%; regular, un 38%, i bona, només un 13%, senyor conseller. El grau d'ocupació dels establiments: mitja Catalunya, el 49,5%. Nivell de reserves de Catalunya: que era baix, un 65%; regular, un 27%, i alt, només un 9%. A la pregunta «situació en els mesos de maig-juny 92, respecte als mateixos mesos de maig-juny 91, respecte al nombre de treballadors»: superior, un 9%; igual, un 80%, i inferior, un 11%; o sigui, menys ocupació. Les expectatives per als propers quatre mesos tampoc eren massa satisfactòries; a la pregunta «factores que limiten una millora en la marxa del negoci», la resposta va ser: debilitat de la demanda, un 56%, i augment de la competència, un 38%. És a dir, les expectatives que ens donava el Consorci no tenen res a veure amb el que pensen i pateixen els empresaris del sector.

El Grup Popular no vol caure en exageracions, perquè no és bo per al país, però sí que vol ser realista, perquè només des de la realitat i la responsabilitat es pot generar confiança, i en

aquests moments el sector del turisme —tots n'estem ben convençuts, vostè el primer, senyor conseller, n'estic plenament convençut—, creu que la necessita, perquè, a més a més, un govern ha de tenir credibilitat. I en situacions com aquestes, de publicacions d'aquestes característiques i després d'enquestes que donen totalment el contrari, la credibilitat queda una mica, podríem dir, fora de lloc.

El Consorci de Promoció Turística de Catalunya té competències en els àmbits en què els professionals del ram manifestaven la seva preocupació, o sigui, en la rivalitat de la demanda i en l'augment de la competència, i per tant, en té responsabilitats. Quines mesures s'han pres per resoldre aquests factors amb els 1.495 milions de pessetes que té de pressupost el Consorci de Turisme de Catalunya? Quants d'aquests milions no han estat dedicats a la promoció i s'han quedat solament en gestió del mateix Consorci? Senyor conseller, són preguntes que esperem que vostè ens contesti.

Segons Vettor Justi, cap a finals d'aquest segle desapareixerà el turisme de masses a escala mundial, ja que les noves generacions de joves no volen desplaçar-se a indrets que reproduïxin l'ambient massificat de grans concentracions urbanes; però no només els joves, sinó que la tendència de la demanda turística actual es dirigeix a fer més viatges i més curts. És a dir, l'oferta turística que hem de plantejar s'ha de centrar en ofertes intensives i no extensives. La profunda crisi que estem vivint del turisme massificat i dels preus barats, el turisme que se'n diu de sol i platja, no té solament orígens conjunturals, sinó que més aviat estructurals. Evidentment, la resposta a aquestes tendències és oferir productes turístics segmentats i diferenciats.

La importància del turisme per a Catalunya queda clarament reflectida quan pensem que representa el 12-13% del nostre producte interior brut, mentre que sectors com el químic representen el 5% i el tèxtil el 6%. Som la primera potència dintre d'Espanya, Catalunya. El sector ha resolt les crisis d'altres sectors —vostè ahir també ho comentava en el seu discurs—, però aquest 12-13% del producte interior brut s'ha aconseguit, fonamentalment —jo diria que exclusivament—, gràcies al sector, gràcies als empresaris del sector.

Volem mantenir el pes de la indústria turística a casa nostra, però per a això cal afegir valor a allò que nosaltres oferim. Els turistes estan disposats a pagar per obtenir quelcom més que sol i platja. És evident el que parlàvem abans del turisme intensiu: no solament amb sol i platja n'hi ha prou; en un mercat perfecte, l'oferta d'un producte homogeni fa que la

superior, un plus a la nostra oferta d'un bé cada cop més banalitzat. Granant aquesta línia és necessari oferir una qualitat constant i millorar els serveis als turistes, ja que aquest és, i cada vegada ho serà més, un dels trets que ajudaran a fidelitzar i potenciar els corrents turístics nacionals i internacionals, acompanyant aquesta qualitat d'una bona promoció, perquè hi hagi rendibilitat. La promoció és importantíssima, senyor conseller, i vostè ho sap bé. Vostè va fer unes declaracions fa ja alguns anys, quan es va portar a terme el Consorci de Promoció Turística de Catalunya, que va dir: «Ara tenim una eina, una eina importantíssima.» Doncs bé, en aquells moments, el sector del turisme, dels empresaris, doncs, estaven satisfets i estaven contents de la creació d'aquest consorci, malgrat que, en aquests moments, l'actuació del mateix Consorci de Promoció Turística de Catalunya deixa molt a desitjar.

El nostre Grup reconeix que la reclassificació del sector turístic català ha significat una millora, encara que ben minsa, pel que fa a la qualitat del sector turístic, més ben dit de les instal·lacions, però no dels serveis. A les zones de platja, malgrat els esforços per part dels empresaris, l'ocupació turística baixa, i això és especialment preocupant quan aquest turisme suposa l'ordre del 70% del volum total a Catalunya. Hi ha hagut un descens de volum d'ocupació i, segons dades del mateix conseller, la segona quinzena de juliol, va baixar tretze punts, i a la primera quinzena d'agost, dotze punts, la qual cosa comporta freqüentment la reducció del preu de l'allotjament, deteriorant-se així la qualitat del servei; en conseqüència, deteriorant-se l'oferta turística i les possibilitats, ja no de creixement, sinó fins i tot de manteniment d'aquest sector tan important de la nostra economia.

Miri, senyor conseller, l'evolució dels preus ha estat..., li posaré alguns exemples: en molts hotels..., jo pertanyo a la comarca del Maresme i li parlaré d'una població de la comarca del Maresme, doncs, que per a mi és molt significativa, que és Calella, i vostè la coneix perquè l'ha visitat, doncs, en diferents ocasions. Doncs bé, mesos d'abril-maig: l'any 1988, un hotel de tres estrelles, 1.350 pessetes pensió completa; el 91 —quatre anys després, el mateix hotel—, 1.325 pessetes, fins i tot havia baixat; aquest any, 1992, 1.450 pessetes. Juny i setembre: l'any 88, 1.500 pessetes, pensió completa; l'any 92, 1.675. Juliol-agost —la temporada alta, quan els preus ja pugen, podríem dir, el màxim de tota la temporada—: 2.300 pessetes, l'any 88; 2.850 pessetes, l'any 92. Però, a més a més, hi ha hagut casos concrets, a hotels de Calella i de Santa Susanna, que en ple mes de juliol-agost, per les pressions dels *tour*-operadors, aquests preus de 2.850 pessetes han arribat a baixar a 1.700 pessetes, i un hotel de 400 places, si no arriba a superar el 50% d'ocupació, no cobreix despeses.

En cinc anys, els preus dels hotels han tingut un augment del 10%, és a dir, una mitjana del 2,5% anual, mentre els costos no tenen res a veure amb aquest percentatge d'augment dels preus. La pressió fiscal del sector de serveis, complementaris del mateix sector, totes aquestes pressions fiscals..., per cert, totes aquestes pressions fiscals que el Grup de la majoria, aquí no, però a Madrid sí que han donat suport a aquesta política fiscal... Doncs, evidentment, crec que la competitivitat és una mica difícil, en aquest cas. Però és que, a més a més, aquestes que he esmentat són les tarifes oficials que, no poques vegades, com ja li he explicat, són en realitat bastant més baixes.

Aquest increment s'ha concentrat al llarg del mes d'agost, majoritàriament, a apartaments i a càmpings a la platja i, també, a les comarques del Pirineu, de Lleida i Girona, degut a una promoció acceptable del Departament. Aquí sí que li dic i li reconec que el Consorci del Patronat de Turisme de Catalunya ha fet una bona tasca —li ho reconec, senyor conseller—, però pel que fa al turisme estranger s'ha de dir que aquest s'ha limitat pràcticament a les zones costa-platja, i que han estat uns visitants de poca qualitat i de baix nivell adquisitiu en termes de mitjana, amb una major afluència de països, doncs, que no eren els de més poder adquisitiu, amb molt baix poder adquisitiu, degut a una mala promoció del Departament i a la baixa qualitat de l'oferta. Aquí, de la mateixa manera que abans l'he felicitat per la bona promoció en el turisme nacional, li he de dir que, en aquest cas concret, ho sento, però no el puc felicitar, perquè doncs la promoció a l'estranger, des del nostre punt de vista, no s'ha fet com s'havia de fer, però és que, a més a més, això també ho diu el sector. Any rere any es detecta que el turisme cada estiu és més exigent i que en aquelles zones o comarques amb un bon entorn natural, tant si és a la costa com a l'interior, el turisme creix quan s'ofereix una bona relació qualitat-preu, a més a més de l'entorn. Per oferir qualitat, condició prèvia *sine qua non*, és necessari tenir-la i no només en el que són els nostres establiments turístics, sinó també en el que són les infraestructures i amb un bon entorn mediambiental com a mínim acceptable.

Prenguem, conseller, exemples concrets. Parlem d'una zona tan important turísticament com és la Costa Brava, i ens trobem amb una escassa proporció del territori en estat verge. Es calcula, en la Costa Brava, senyor conseller, un 10% en estat verge, però és que de la manera que anem, aquest 10% veurem com queda reduït. També hi ha una forta inseguretat ciutadana, s'ha millorat alguna cosa respecte a altres anys, però vostè sap que hem sortit en titulars de premsa estrangera —que ho saben fer molt bé, forma part de la seva promoció—, doncs, el tema aquell dels atracaments a autopistes, i tot això s'ha solucionat bastant, però hi continua havent una inseguretat ciutadana. Després li parlaré del tema dels municipis turístics, perquè aquesta seguretat ciutadana va vinculada a la qüestió.

Autopista llunyana, la qual cosa suposa una xarxa de carreteres menys ràpides per accedir al litoral amb constants embussos a les temporades altes i l'existència d'alguns punts negres, per exemple, Santa Cristina d'Aro, la cruïlla de Vidreres, entrada i sortida de Lloret a l'autopista A-7, etcètera, que segons sembla són irresolubles. I li he de dir que aquests embuts, allà en la meua comarca, bé, són constant en plena temporada. Hi ha un desaprofitament de l'aeroport de Girona, senyor conseller, un aeroport que en un principi semblava, doncs, que tindria molt d'èxit i en aquests moments hi ha un desaprofitament d'aquest aeroport. Una impossibilitat material d'accedir a la Costa Brava en tren: no es pot anar a la Costa Brava en tren.

Pas de carreteres principals per alguns nuclis urbans: això empitjora la qualitat de la zona, i li posaré com a exemple una població molt estimada per mi, que ja l'he mencionat abans, per exemple, Calella. Vostè n'és conscient, de la carretera Nacional-II que passa pel mig de Calella, i que els turistes..., la gent de

Tot això suposa l'existència d'unes enormes barreres estructurals i són elements dissuasius per poder promocionar eficaçment les nostres zones turístiques. I aquest panorama requereix portar a terme polítiques conjuntes mediambientals, urbanístiques, d'ordenació territorial, de coordinació i cooperació amb l'Administració central, que permetin millorar la nostra xarxa infraestructural i de serveis. Això és el que també el sector demana d'aquesta interrelació entre els diferents departaments, entre les diferents conselleries, per poder portar a terme una política d'aquesta magnitud.

En algunes d'aquestes qüestions els ajuntaments poden tenir un paper fonamental, però per poder portar-lo a terme necessiten la col·laboració de la Generalitat, ja que les dificultats econòmiques de les administracions locals i el menyspreu que han de suportar d'altres administracions supramunicipals els fa molt difícil poder actuar i col·laborar en una millora de les seves poblacions, perquè només podrem ser —i ho vull repetir—, només podrem ser competitiu i oferir qualitat si els pobles i ciutats de Catalunya tenen bons serveis. I quan aquí es presenten mocions al respecte són rebutjades, i rebutjades pel Grup de la majoria, i això com a municipalista em sap molt de greu. I això, doncs, evidentment, vostè sap que és cert que els pobles i ciutats de Catalunya, des d'allà és d'on ha de sortir la qualitat del nostre turisme.

Però, si en lloc de col·laborar i ajudar, de tenir en compte els ajuntaments i la tasca que porten a terme, la resposta tant del Govern autonòmic com del Govern central és l'actual, això serà impossible. Els ajuntaments poden jugar un importantíssim paper —com he dit—, mitjançant la col·laboració i la coordinació amb els consells comarcals, amb els agents econòmics del sector i amb el Govern de la Generalitat. Ens calen plans municipals tècnics com a instruments per dinamitzar la situació turística, el turisme, els municipis turístics. Vull fer una menció especial als municipis turístics; ningú sap realment la problemàtica que aquests municipis pateixen com els mateixos que tenen les seves responsabilitats en el mateix municipi i necessiten una major participació dels Fons de Cooperació Local, del Fons de Cooperació Local de Madrid i del Fons de Cooperació Local de Catalunya, prenent com a base el nombre de residents més la mitjana ponderada anual del que és la població turística, ja que, altrament, les necessitats financeres d'aquests ajuntaments suposen l'establiment d'una pressió fiscal que encareix notabilíssimament els costos i ens impedeix ser competitiu; estem parlant dels IAE, IBI, etcètera, per no parlar de l'IVA.

Els ajuntaments turístics tenen una gran infraestructura, necessiten molts diners per mantenir aquesta infraestructura, i, en canvi, no es té en compte el nombre d'habitants d'aquesta població, només aquells que hi estan empadronats. I això no és just, perquè aquests mateixos municipis, per cobrir tots aquests serveis, es veuen condicionats i obligats a augmentar la pressió fiscal. Ja no parlo de bons gestors o mals gestors, però sí que li dic que es veuen amb dificultats, tant els bons com els mals gestors, de pressionar més fiscalment, i això és greu perquè van directament al sector turístic. I, com hem vist abans, l'increment de preus, i a sobre, doncs, amb el tema de l'IAE, que en moltes poblacions no existia la radicació, la qual cosa ha significat un augment brutal, doncs, imaginin-se vostès.

La dinamització turística de què parlem ens va permetre ser pion

rar i negociar amb el Govern central perquè no es produeixin situacions com les del Pla de competitivitat del turisme espanyol o Pla Futures, que nosaltres crec que som els únics que no els hem signat i que amb totes les correccions i addendes que sigui necessari introduir representa una via de treball jo diria que important per intentar treure el sector turístic de l'actual situació.

Aquestes picabaralles no són exclusivament externes al territori, sinó també internes; la manca de col·laboració i d'entesa institucional entre l'Administració socialista i l'Administració convergent ha fet que Barcelona, que ha estat tradicionalment capdavantera en l'organització de fires i congressos, hagi perdut aquest liderat en favor de Madrid, de la Ifema, mentre que nosaltres —això sí, barallant-nos molt— no sabem encara quin serà el futur d'una fira del prestigi i solera com fins ara ho ha estat la Fira de Barcelona. Estem desaprofitant la Barcelona postolímpica, que hauria de ser seu permanent de fires i congressos. A més a més, miri, senyor conseller, no cal que ens gastem més diners per fer una bona projecció i promoció exterior del nostre turisme; és suficient si aprofitem la xarxa d'oficines comercials que la Generalitat té a l'exterior; em refereixo al Copca i al Cidem, tal com li està demanant el sector.

Senyor conseller, totes les mesures del seu discurs d'ahir deixen molt clar que la política no era del tot ben encertada, la que es portava fins ara, perquè, si ara es porten tota una sèrie de mesures per portar a terme aquí, és evident, doncs, que aquestes mesures, amb els anys que vostès porten governant, ja les podrien haver aplicat.

Hem posat de manifest —de totes maneres, ha sigut positiu que les portessin—, hem posat de manifest tot un seguit de disfuncions i carències, un conjunt de vies en les quals treballar per resoldre-les i que recollirem amb les nostres propostes de resolució, perquè actualment estem en una situació en què, de la mateixa manera que existeixen les ZUR, el sector del turisme el podríem incloure en un SUR, en un sector d'urgent reconversió. Senyor conseller, tal com anem el sector s'està quedant sense Conselleria i vostè es quedarà sense sector.

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Ros. Té la paraula l'honorable conseller senyor Alegre.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME (Lluís Alegre): Gràcies, molt honorable president, senyores i senyors diputats, senyor Ros. Jo, en primer lloc, crec que hem de lamentar que una part d'aquest debat es desenfoqui. Si, evidentment, fem un debat de política turística és perquè hem constatat que estem en una situació de canvi i, davant d'aquesta situació de canvi, no hem d'entrar a analitzar el passat, que ja ho vaig fer i que, per altra banda, tot el que vostè diu, en bona part —per no dir quasi el cent per cent— ho vaig dir jo ahir. És a dir, quan veiem que el sector es troba amb una necessitat —diríem— de modernització accelerada... Per què? Perquè l'estudi que nosaltres fem és que les persones que ens visitaran d'aquí a cinc, sis anys, tindran un nivell d'exigències que no té res a veure amb les que ens vén

A moltes d'aquestes fires, hi anem amb l'estand de Tour Espanya, i no passa res. En altres, entenem que és bo subratllar aquesta diferenciació que tenen els nostres productes turístics —no Catalunya: alguns dels nostres productes turístics—, i aleshores hi anem singularment. I, per tant, senyor diputat, no hi anem amb cap esquema previ. Hi anem en funció del que entenem que és necessari, després de la reflexió, en el si del Consorci, que —com dic, i no ho repetiré més— és a través de la participació dels ens zonals i dels mateixos sectors.

Per tant, la promoció —bé, m'hi vaig dedicar jo, ahir, una bona part, quan em referia a aquestes estratègies de màrqueting— en constitueix una part important. Una part important, que hi continuarem fent esforços; perquè, a més, els ho vaig dir: com més va, més difícil serà comercialitzar els nostres productes, donada l'exigència de la demanda i donada, per altra banda, l'aparició de nous mercats, que cada vegada són més exigents, i, davant d'aquest —diríem— augment d'oferta, la promoció i la comercialització obliguen a tot un reguitzell de mesures, que jo ara no repeteixo, perquè ahir vostès ja les van escoltar.

Per tant, veig, per la seva intervenció, que coincidim en tot el que és l'anàlisi del moment actual i, per tant, la conveniència que avui dediquem una estona llarga al ple d'aquest Parlament —ocupat, per altra banda—, i vol dir que, si s'ha fet un ple i, en fi..., vol dir que el tema requereix la seva dedicació, i ho considerem important. Coincidim, com dic, en l'anàlisi que hem d'introduir canvis; en el moment en què vostè enumera una sèrie de mesures per ser competitius, doncs, escolti'm, jo, ahir, vaig estendre'm força en tot el que són el conjunt de mesures de cara a la segmentació, a l'especialització, etcètera.

Vostè s'ha referit, per exemple, a tot el que són les infraestructures, i, home, em sembla que també seria bo que, quan vostè diu: «els embussos que hi ha a Santa Cristina»..., miri, doncs, escolti'm, si vostè hi va, veurà que en aquest moment s'hi està treballant i que des de l'agost de l'any passat es van licitar les obres i que tenen un calendari de finalització per a l'estiu de l'any que ve; per tant, un tema de preocupació —no pateixi— està resolt: el de Santa Cristina.

La sortida de les autopistes. Si vostè hi passa, veurà que, des de fa uns mesos, s'està portant a terme un esforç important d'inversió, per part de la concessionària, precisament per solucionar això que a vostè el preocupa; per tant, també —en part— es veu, ja, que està solucionat.

S'ha referit vostè a la qüestió dels aeroports; en concret, n'ha dit un: el de Girona-Costa Brava. Jo, ahir, em vaig referir a dos: Girona-Costa Brava i també el de Reus. I vaig manifestar que és una preocupació que, així com «el conseller va dir que...». No, escolti'm, les estadístiques donen que el 88% de la gent ens ve per carretera. Per tant, vaig manifestar que, en els últims anys, vèiem com tot el que és el trànsit de turistes per carretera augmenta, augmenta —encara que en aquest any ha guem tingut aquest alentiment, però augmenta—, donat que, per altra banda, tot el que és el trànsit per ferrocarril i el que és la xarxa aèria n'estem perdent.

Coincidim, i, aleshores, bé, nosaltres pensem fer una sèrie, també, de proposicions —i espero que la resta de la cambra així ho vegi— de cara a donar aquest esperit interdisciplinari, de tot el que són els fluxos de moviment turístics, i, a la vegada que nosaltres millorarem —hi estem treballant— tot el que és la xarxa viària, pel que fa al ferrocarril, bé, doncs, que, en aquests mo-

ments, és un element de comunicació i que en el pla comunitari —i la Comunitat— hi estan fent esforços, que ens ajudin també per demanar sensibilitat per a la posada al dia d'aquest important element de comunicació, sobretot dintre del que és l'espai europeu. Suposo que ens donaran suport, en aquestes peticions, i, també, que les infraestructures que han costat diners —i això vol dir que han sortit d'un pressupost públic però que, d'altra banda, aquest pressupost públic s'ha nodrit de les aportacions de tots els ciutadans—, les inversions fetes en l'aeroport de Girona-Costa Brava, és una llàstima que tinguin el nivell d'ocupació que tenen. Per tant, també és un tema en el qual penso que la cambra reflexionarà i veurà que val la pena demanar que es potenciï, i, també, pel que fa a la zona de la Costa Daurada, l'aeroport de Reus.

Vostè s'ha referit, també, a tota la qüestió de la manca d'aigua o de, diríem, la situació de l'abastament d'aigua en alguns municipis turístics. Si alguna sensibilitat hi ha hagut, ha sigut la del Govern de la Generalitat. Avui en dia, el 50% de les costes catalanes estan abastades gràcies a un esforç d'inversió que es va fer a través del minitransvasament de l'Ebre. Totes les comarques tarragonines, avui en dia, tenen aigua de qualitat, aigua de boca de qualitat, cosa que no passava temps endarrere, en el qual hi havia, durant bona època de l'any, importants dificultats. Això, em sembla que ha sigut un esforç de tot el país, el qual hem d'agrair, des de les comarques d'on ha sortit i, evidentment, l'agraeixen molt sincerament les comarques que la reben. I, també, per tot el que fa referència, per exemple, a la zona nord de Catalunya, la part de la Costa Brava centre, doncs, fa pocs mesos es va inaugurar —no allò de dir: «escolti'm, es farà...»—, es va inaugurar tot el que és l'abastament, a la Costa Brava centre. Per tant, és un tema en el qual, també, com vostè pot veure, no és que s'hi treballi de futur, sinó que ja se'n recullen els fruits, d'aquella tasca d'inversió que es va començar a fer temps endarrere.

Ha tocat una sèrie de temes que fan referència a l'oferta turística que tenim. Jo he de manifestar que estic satisfet, malgrat

un complement de qualitat, que és necessari en tota oferta turística. I, per tant, nosaltres hem incentivat la creació només —i d'aquí, possiblement, la seva confusió— d'hotels de quatre i cinc estrelles, però, pel que fa a la modernització, hem ajudat totes les instal·lacions que, en aquest moment, han fet aquest esforç; esforç que, com dic, ha sigut important, i, si vol, després podem parlar de xifres, però em sembla que ara, en aquest moment, val més que ens fixem en tot el que són els grans trets.

Dintre d'aquesta concurrència d'oferta, una de les qüestions que a mi m'ha preocupat, i em va preocupar, és la de l'oferta dels apartaments. Apartaments que, en bona part, són segones residències i, en bona part, entren també en l'oferta turística, a través del fet de constituir —és una realitat— una competència amb tot el que és la xarxa clàssica d'oferta turística, és a dir, els hotels i, també, els càmpings.

Cal reconèixer, també..., i, aquí, si em permet una rectificació o una precisió a les seves paraules: aquesta oferta no és il·legal, és «alegal». Em sembla que és diferent, l'apreciació. Ara bé, en aquest tema, com que a mi em preocupa, l'any 90, l'any 90..., no, perdó, el 89, vaig portar al Consell Executiu un decret, un decret en el qual vàrem començar a iniciar tot un procés de reclassificació, i una reclassificació d'una part de l'oferta important, si es vol fer amb seriositat i no es vol fer d'una manera demagògica, porta un temps. I, aquest temps..., vàrem marcar un calendari, en el qual, durant un període —que vam establir fins a l'1 de gener del 93—, hi havia d'haver, com dic, aquest termini, a fi i efecte que tots aquells departaments que anessin per la via d'empreses o bé directament tinguessin una catalogació, tant pel que fa referència a la seva especificació d'oferta com també un coneixement de les empreses.

Aquest Decret —suposo que vostè el coneix— va ser aprovat, com dic, el 17 de juliol del 89. Totes les nostres normatives —i en això, possiblement, algun dels grups aquí presents no hi estigui plenament d'acord—, hem cregut que era important que sorgissin molt del diàleg amb els mateixos sectors. Perquè aquest esforç de qualitat, que en el fons és una actitud, o es fa d'acord amb els sectors o, si es fa només a través de la signatura, amb un decret, amb un ordre, pot quedar realment amb unes rigideses que després dificultin la seva aplicació.

Aquest Decret va tenir en uns principis uns certs problemes amb els col·lectius que els havien d'aplicar; col·lectius que, avui en dia, he de dir amb satisfacció que estan totalment d'acord i que l'ordre que he signat ja i que en aquest moment està a la impremta del *Diari Oficial de la Generalitat* aclareix alguns d'aquests conceptes, i, per tant, el tema dels apartaments estem en vies de reclassificació amb total acord del consens, del consens dels propis sectors, i això ens ha d'ajudar.

Preus: escolti'm, quan vostè s'ha referit que hi havia unes ofertes, des d'Alemanya fins a Miami, segons les quals es podia passar unes vacances per 50.000 pessetes, em dona la raó que si nosaltres, en la nostra oferta turística, en l'oferta turística de Catalunya, volem continuar lluitant, o treballant, en el segment de sol, platja i preu baix, tenim

donat importància; jo sí que n'hi dono. No, ho ha comentat; jo sí que vull subratllar, doncs, en conseqüència —ja que vostè parlava d'aquest nivell de l'Administració—, que, en aquests moments, i especialment en una sèrie de comarques que veuen en el turisme la possibilitat de reequilibrar la seva economia, que veuen en el turisme la possibilitat de complementar activitats que, en aquest moment, estan en una certa..., diríem, en un procés de sacsejament, nosaltres en aquest moment hi col·laborem activament. I tinc la satisfacció de dir que són aquelles comarques que aparentment són les més febles. I és, en aquestes, on estem fent un esforç més important. I estem arribant ja a treballs conjunts, a fi i efecte d'establir aquesta estratègia de desenvolupament de l'activitat turística. La Terra Alta, el Priorat —per dir-ne només un parell— en aquest moment, són comarques en les quals estem treballant per a l'enfortiment i per a l'acreditació de comarques oferidores de serveis turístics.

En el tema del turisme de l'interior, nosaltres hem sigut els pioners. I, en aquest moment, les ofertes que tenim continuen sent de les bones. I això, ho acredita que, si analitzem quin és el nivell d'activitat turística en tot el que és la zona pre-pirinenca i pirinenca, i també en algunes comarques de l'interior, veurem que hi ha una activitat important i que el turisme que temps enrere es concentrava, pràcticament en el seu cent per cent, al llarg de la costa, avui —segons dades que jo vaig donar ahir— el 60% és en sol i costa, la qual cosa vol dir que hi ha un 40% que reverteix en la resta del territori. Per tant, per molts anys, continuarem treballant —espero jo— amb la mateixa col·laboració que fins avui hem assolit.

Gràcies, senyor diputat, moltes gràcies, senyor president, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Té dret a rèplica el Grup Popular. El senyor Ros té la paraula, deu minuts.

El Sr. ROS: Gràcies, senyor president. Senyores diputades, senyors diputats, senyor conseller, l'afirmació de desenfocar el debat no és del tot rigorosa. Precisament, per enfocar el debat, s'ha de fer una història dels últims esdeveniments. Per això, vostè mateix diu que coincidim en les anàlisis. Quant a la quantitat dels 1.400 milions i escaig de pessetes— que vostè ha dit que del Consorci en són 900— jo li vull dir, a vostè, que, en general, jo em referia fonamentalment —potser m'he expressat malament— al total de promoció, al total de promoció.

Quan vostè ha parlat de les dificultats dels municipis, a resposta meua, vostè ha dit que els municipis tenen dificultats, que les empreses tenen dificultats, que el Govern de la Generalitat té dificultats i, segurament, que el Govern central també en té, de dificultats. I ha parlat d'un esforç de contenció. Als ajuntaments ja els fem, els esforços de contenció, senyor conseller. I les empreses, n'estic plenament convençut que també el fan, aquest esforç. Però és que els ajuntaments estem portant a terme moltes tasques que no són competència municipal, sinó que són competència de la Generalitat i, en canvi, les estem pagant els ajuntaments, per donar qualitat a les nostres poblacions, perquè creiem que els nostres ciutadans s'ho mereixen. Si els ajuntaments deixessin de pagar aquestes tasques que no els són pròpies, que no són competència municipal, segurament, econòmicament aniríem millor, però el ci

una tasca que té de portar endavant el Consorci. Vostè ha parlat que hi havia unes bones relacions amb el Patronat de Turisme de Barcelona. I notícies que jo tinc..., me n'alegro, si hi han aquestes bones relacions, però les notícies que jo tinc són que hi ha una desconexió entre el Patronat de Turisme de Barcelona i el Consorci de Turisme de Catalunya. Me n'alegro, si no és així.

Referent a la col·laboració entre conselleries: vostè no n'ha parlat. Jo crec que la col·laboració entre conselleries, en un tema com el turisme, és absolutament necessària. Cal remarcar la importància que té el turisme per al nostre país, i tots els elements diferenciats, però que es tenen de conjuntar per donar-li qualitat al territori, perquè la qualitat del territori, l'entorn, és el que possibilitarà donar-li més qualitat al turisme; no solament els edificis. I, com a exemple d'això li vull dir el tema aquell dels transports pirates de passatgers; tinc notícies que el departament —si no és així, vostè ho explicarà— no en tenia coneixement, de l'actuació d'un altre departament, al respecte.

Hi ha un tema importantíssim, que són els plans d'actuació entre Urbanisme, Turisme, Medi Ambient... A les Illes Balears, a la Comunitat Autònoma Balear, ja s'està ultimant, el POT —amb moltes dificultats, senyor conseller—, reconec que amb moltes dificultats, però s'està ultimant, s'hi està treballant, i segurament sortirà aviat. I aquí, al nostre país, doncs, encara no el tenim.

També hi havia la firma pendent del Pla Futures; hi ha la firma pendent del Pla Futures, que vostè ens ha dit: «Això són competències exclusives del Govern de la Generalitat, i bé, doncs, no ho volem deixar estar.» També li recordo que la Junta de Galícia hi va presentar un recurs al respecte, i van estar, doncs, discutint-se amb el Govern central, però al final es va arribar a signar perquè amb aquesta lluita..., i no ho neguem, i volem que siguin competències del Govern de la Generalitat, però amb aquestes lluites qui en surt perdent és el sector, perquè amb aquest Pla Futures, vostè n'és conscient i vostè ho sap que el sector en sortiria molt beneficiat. No deixem que sigui competència nostra, però signem-lo, doncs, aplicant-hi alguns retocs, si pot ser, però deixar d'ingressar uns diners molt importants per al nostre país, per al sector turístic, crec jo que no és bo per al sector i, per consegüent, per al país.

També crec que s'hauria d'anar cap a la reconversió d'altres usos no turístics, que ha quedat obsoleta. Hi han hotels que en aquests moments, doncs, la seva utilització ja no pot servir com a hotel i s'hauria d'anar cap a una reconversió d'usos. Amb el tema de les 600.000 places que li deia jo d'«ilegals», i vostè m'ha dit d'alegals, amb aquestes 600.000 places jo crec... Vostè ha dit que s'hi estava treballant; espero i desitjo que s'hi treballi molt més, amb molta més intensitat, perquè és un tema que preocupa molt el sector i és un tema que treu credibilitat al sector..., perdó, a la qualitat del sector.

En això de les escoles que li comentàvem, miri, l'Escola Universitària d'Hostaleria i Turisme de Sitges, per exemple, hi ha una mancança de mitjans per a classes pràctiques. És l'única escola universitària d'Europa que li passa això, i crec que necess

dits participatius, dels 3.000 que han d'aportar segurament inversors privats, dels 6.000 subscrits però encara no aportats per l'empresa Grand Tibidabo, SA, dels altres 6.000 que sí que ha aportat o dels 15.000 milions d'aquell crèdit hipotecari que havia de concedir l'Institut del Crèdit Oficial, no sé si hi han prou garanties que totes aquestes quantitats de diner s'inverteixin. Més quan el mateix empresari promotor actual de la idea aquesta, un empresari —com hem dit, va ser qualificat d'empresari modèlic, d'exemple a seguir, pel Govern de la Generalitat— fa un informe a la Comissió Nacional del Mercat de Valors, en el qual, a part de manifestar més bé la voluntat de vendre, manifesta clarament l'esperit especulatiu d'aquesta inversió. Diu: «El cost d'adquisició dels terrenys» —això és un informe oficial— «ha estat tancat amb un import pròxim als 8.500 milions de pessetes.» Diu que ja ha estat tancat quan encara hi ha un recurs per entremig; diu: *«Sin tener en cuenta los ingresos que se derivarán del desarrollo y comercialización de los distintos terrenos —golf, hotel, chalets, casas— y de la explotación del parque temático, sólo teniendo cuenta la edificabilidad asignada a los usos residencial y comercial —714.420 metros cuadrados—, resulta un coste de repercusión de 12.000 pesetas por metro cuadrado edificable, coste que es especialmente reducido, habida cuenta de la ubicación —la parcela es contigua al municipio de Salou y cuenta asimismo con un frente de playa de, aproximadamente, 700 metros— y de las infraestructuras de accesos, suministro de agua y electricidad con las que ya cuenta y con las que contará»* —perquè sap que hi ha un pla de millora d'aquestes infraestructures.

Si això no és una operació especulativa «con coste especialmente reducido», degut al fet que hi ha hagut un procés expropiatori o que hi ha un procés expropiatori..., procés expropiatori que està en aquests moments pendent d'un recurs de cassació i en el qual els afectats plantegen si la Llei de creació de l'espai, del centre aquest, pot ser fins i tot inconstitucional, perquè diuen que afecta o vulnera l'article 38 de la Constitució espanyola sobre llibertat d'empresa quan diu... Té una posició dominant de compra perquè se li ha concedit el benefici d'adquirir uns terrenys a preu de rústica en un destí marcadament urbà; té una posició dominant de venda, ja que la Llei prohibeix la instal·lació de competidors a la zona, i té una posició dominant de venda, també, respecte a promotors immobiliaris de la zona que s'han vist obligats a comprar els terrenys en el mercat lliure i, per tant, difícilment poden competir. I això té bastants possibilitats que pogués ser inconstitucionalitat, i això explicaria els fets aquests dels recents moviments, com ha estat la dimissió del conseller delegat, el senyor Vilarrubí, o com ha estat la negativa ha concedir aquestes 15.000 milions de pessetes, o com podria ser aquest silenci tan explícit del conseller a l'hora de no fer referència al que durant molts anys ha estat l'exemple d'una política de turisme a Catalunya.

Voldríem que se'ns clarifiqués això també, i dic —des del principi ho hem dit— que la nostra voluntat és contribuir a millorar la situació d'un sector important estratègicament i econòmicament per a tot Catalunya.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor Gimeno. L'honorable conseller pot contestar a la rèplica.

El Sr. CON

porta un esforç, per part d'aquesta gent, de preparar-se en una activitat que no era la pròpia, i que ho estan fent amb illusió... Doncs, bé, aquestes ofertes..., i així és reconegut, tant per part de les persones que ho analitzen directament, com per les que s'ho analitzen a una certa distància i, especialment, pels que en volen ser usuaris, que saben que, quan volen fer una reserva en aquestes instal·lacions, han de fer-ho amb força temps; senyal que hi ha un nivell d'ocupació que, realment, és important, cosa que ens complau, pels que fan aquest esforç, tot i reconeixent que, amb tota la mesura i amb tot el respecte cap a evitar, precisament, una massificació —que coincidim que no convé—, hem de procurar que hi hagi aquest creixement, però que aquest creixement sigui sempre molt ben cuidat. D'aquí, precisament, un dels objectius que, també en el discurs, fixava: estimular, en la mesura del possible, tota una sèrie d'estaments, d'informació tècnica, cap als futurs inversors, que, en la població autòctona, facin els seus plantejaments i que siguin..., amb tots aquests nous criteris, que són de respecte cap al medi natural, de respecte cap a tot el que és el medi en el qual vivim, i amb l'adequada professionalitat que permeti donar qualitat.

Gràcies, senyor diputat. Moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Sí, té la paraula, per contrarèplica i, com a màxim, cinc minuts, el senyor Gimeno.

El Sr. GIMENO: Gràcies, senyor president. Només voldria parlar de dos temes. Dos temes i una precisió. És cert que conec l'estudi de l'empresa aquesta americana; el que he lamentat és que l'he tingut de conèixer no pels mitjans oficials o pels que seria de desitjar. Això és el que he lamentat; no he dit que no el coneixia.

Coincidim, en part, amb aquesta necessitat de potenciació del turisme interior. Ara bé, també se'ns diu: «Els nivells d'ocupació són més bons», i que s'ha duplicat l'oferta. És que, si l'oferta és reduïda, el doble de poc segueix essent poc. És a dir, això de les dades estadístiques, vull dir, no són massa fiables. Si hi havien vint cases de pagès i n'hi han quaranta, vull dir, s'ha multiplicat pel 100%, però segueixen essent poques. El que plantejem, i crec que es desprèn del nostre discurs i, també, d'algunes manifestacions del conseller, és que cal no actuacions puntuals, no actuacions tendents únicament a això —a fer, a multiplicar l'oferta hotelera—, sinó que cal una actuació global, integral, del conjunt dels departaments. Perquè l'oferta de turisme interior no és sols un producte que s'ha de vendre com a negoci, sinó que té un valor estratègic en la proposta d'actuació, de cara a millorar el reequilibrament territorial.

I si bé el conseller ens ha dit que algunes de les comarques de l'interior que tenen activitat turística són les més riques, també és cert que moltes comarques de l'interior consten encara com les més pobres, les de més baix nivell de renda. Algunes d'elles —la Terra Alta, la Ribera d'Ebre, la Segarra, les Garrigues, el Priorat— de les quals, en algunes, s'ha dit que s'ha començat a fer, més per iniciatives locals, alguna actuació d'aquest nivell.

Em satisfaria si, realment, assumís que aquesta proposta

Costa Brava, un 3,8 al Maresme, un 9,9 a l'àrea de Barcelona i Garraf, un 28,4 a la Costa Daurada i un 16,4 a l'interior. La gran majoria d'aquesta oferta, doncs, es troba situada a la franja costanera, i especialment a la Costa Brava, el Maresme i la Costa Daurada, és a dir, les zones de recepció del turisme massificat, de l'avui més problemàtic, però la gran zona de recepció de turisme. Tot i la necessitat d'afrontar les noves tendències, no podem abandonar aquesta zona a la seva sort; hem de frenar-ne el creixement, però a la vegada hem de construir o ajudar a construir espais d'entrenament i cultura, controlar la qualitat dels serveis, augmentar-ne les infraestructures. Una primera premissa és prou clara: el servei que es presti, estiguem parlant d'un hotel d'una estrella o d'un hotel de cinc estrelles, ha de ser un servei de qualitat, i en aquesta política no hem de «primar» l'ajut als que han quedat obsolets per damunt del suport als que, amb esforç, han anat efectuant inversions.

Hem d'aconseguir la transparència del mercat, assegurar l'estricta compliment dels drets del consumidor —i li recordaria que l'1 de gener proper ja ens haurem de trobar adequats a la directiva de la Comunitat Econòmica Europea en aquest sector—, eradicar amb controls de qualitat els preus a la baixa, els serveis a la baixa, les pensions completes que no beneficien ningú, absolutament ningú. I en aquest sentit, alguna cosa s'ha fet, però creiem que de manera massa lenta, massa gradual. Ja sé que vostè em respondrà que aquesta és la visió genèrica de l'oposició; jo li puc dir, pel meu cantó, que és la visió genèrica que tenim del Govern.

Ja hi ha centrals de reserves, però encara en manquen; s'ha augmentat la qualitat de les places hoteleres de la nostra oferta —la reducció de 279 hotels que vostè ha esmentat; la reducció final de 4.000 llits, tot i que hi ha hagut un augment de 25.000 places en hotels de tres, quatre i cinc estrelles—, és a dir, s'ha seguit una línia de supressió d'establiments d'inferior qualitat i a la vegada un increment de qualitat més alta, per molt que puguem sospitar que, en aquestes dades, també hi entren alguns establiments que potser ja no funcionaven i ara s'ha legalitzat el seu tancament; és igual, no discutirem de dades perquè, a grans trets, la política en aquest sentit creiem que ha estat correcta —tardana, tímida, lenta, gradual, però correcta.

Amb tot, no podem oblidar que, d'aquella oferta que acabem d'esmentar, de tres milions i escaig de places d'allotjament, només un 7,2% corresponien a establiments hotelers, un 0,1% a balnearis, i una quantitat encara més petita —tan petita que no la podem col·locar en tants per cent— a residències-cases de pagès i paradors anomenats nacionals; un 9,6% corresponien a càmpings, on també hi ha hagut un cert avenç quant a la qualitat, tot i la problemàtica encara existent al voltant de l'acampada lliure o del *caravanning*, i un 83%, és a dir, més de dos milions i mig de places, eren d'apartaments i segones residències. I li recordo el que ja li he apuntat: encara hi ha molts apartaments d'oferta que no apareixen enlloc, que són, segons les seves paraules, «alegals».

I si vol fonaments per demostrar que les xifres no són completes, una dada: a Cambrils, al Baix Camp, segons la Secretaria de Estado del Turismo, hi havia, el 81, 55.

Cambrils i Lés—i tres de privats—dos a Barcelona i un a Manresa. Hi ha també cinc centres—tres dependents del Departament d'Ensenyament, un de municipal i un de privat—que imparteixen mòduls professionals corresponents ja al programa de reforma educativa, situats a Calella, Palafrugell, Blanes, Barcelona i Mataró, en quatre dels quals, dels mòduls aprovats per a la seva experimentació a Catalunya—servei de restauració, hotelaria i cuina, recepció i serveis turístics—, només s'imparteix aquest darrer.

Aquesta és la situació actual: predomini del sector privat o, si vol, excessiva poca presència de l'oferta pública; accentuat i macrocefàlic desequilibri territorial; allunyaments de molts dels nuclis de l'oferta turística; manca de planificació—no sé si atribuïble al seu Departament, al d'Ensenyament o, en definitiva, a tots dos, és a dir, al Govern.

Abans li he posat un exemple—el de la Cerdanya—; ara permeti'm que li'n posi un altre: el cas de la Savinosa, a Tarragona. El Camp de Tarragona té moltes coses a oferir al mercat turístic, un munt de coses que encara no hem acabat de saber lligar conjuntament: història, art, arqueologia, oferta d'allotjament, oferta d'entreteniment—el parc Tibigardens, del qual ahir vostè no ens va dir res i fa un moment ens ha dit ja alguna cosa, que si acaba essent una realitat i, especialment, si segueix les directrius amb què es va projectar inicialment, serà un oferta bona d'entreniment—, costums, tradicions, gastronomia, esports, riquesa natural... Té també la ciutat de Tarragona, ran de mar, el conjunt de la Savinosa. Senyor conseller, què se n'ha fet, del conveni per a instal·lar-hi un centre d'ensenyament? Se'n sap alguna cosa?

I tot això pel que fa a l'ensenyament superior de base, perquè la formació permanent creiem que encara ha de néixer. No hi ha reciclatge de la nova tecnologia, d'aspectes fiscals, de serveis, de tendències..., tot això no es fa, llevat—també és veritat—d'algun cas puntual. I en aquest repàs de les vies de solució no podem oblidar la necessària participació en el projecte nacional que desitgem dels ens comarcals i locals, el foment de la participació d'aquells municipis que optin, amb plena voluntat, per ser municipis turístics amb totes les conseqüències.

I continuem amb altres aspectes: aquelles tendències diverses que hem apuntat, que ja fa una dècada que mostren un creixement de la demanda i a la qual han de donar una resposta més forta: el turisme als parcs naturals—i lliurem-nos de projectes com els que s'han planejat al Montseny o al delta de l'Ebre. No només una política de neu, d'esports d'aventura o de cases de pagès: una xarxa àmplia i diversificada i—no ens cansarem de repetir-ho—d'equilibri territorial i temporal. Aquest turisme alternatiu, a les comarques de muntanya i a les zones en procés de despoblament, ha de ser respectuós amb el medi: no podem destruir la natura i pretendre, posteriorment, ofertar turisme de natura. No ens val un model que agredeixi el medi, i si en alguna d'aquestes coses serveix l'experiència, només cal que donem una volta pel país, i veurem com n'està, d'hipotecat, per la rauxa especulativa, per la manca de directrius.

Les velles torres de guaita que ens servaven de la pirateria no donen l'abast—les que resten en peu i s'han salvat de la voracitat

El globus d'esperança es va tornar a inflar quan fa un parell d'anys va encarregar un treball consistent a incitar els alcaldes a fer una carta als reis —que era imprudent des del punt de vista de...—, i que, com era d'esperar, van passar de llarg, com passen de llarg a les cases dels nens pobres.

En el sector privat —tercer nivell de necessària coordinació—, i més específicament en aquella part, sortosament majoritària, que és capaç d'entendre el sentit i la filosofia de polítiques de reconversió i de futur com les que crec haver apuntat, crec que l'exemple concret de la ciutat de Barcelona, que disposa d'un pla estratègic i d'un bon nivell de cooperació amb el sector privat, mitjançant el Patronat Municipal de Turisme, cas similar a les altres administracions locals, és un bon exemple a seguir.

Jo acabo, senyor conseller, reiterant la necessitat que vostè faci l'opció de decidir governar amb coratge i ritme intens. En el primer debat que vam tenir fa quatre anys en aquesta cambra, jo li parlava que necessitava, el sector, un ritme *molto vivace*, i no el ritme *allegro ma non troppo* que vostè ens proposava. Jo crec que el ritme ha estat més aviat *pianissimo dolce*, diguem-ne, en aquests quatre anys.

No tenim temps per a processos graduals lents, no tenim temps. Sèneca, en una breu obra epistolar, dedicada a un amic seu que se li lamentava de la brevetat de la vida, li argumentava que la vida només la troben curta aquells que la malbaraten en coses no essencials. Vostè, la seva vida, que la hi desitjo llarga, haurà tingut l'alt honor de ser —sembla— vuit anys, com a mínim, conseller de la Generalitat de Catalunya. Al meu parer, els quatre primers —em sap greu dir-li-ho— els ha desaprofitat. Aprofiti bé els quatre propers, Catalunya ho necessita, i estic segur que li serà també més gratificant personalment. Li ho he dit sempre —i li ho vull reiterar ara—: si ho fa, haurem d'intensificar..., si ho fa, estarem contents i col·laborarem; si no ho fa, haurem d'intensificar l'oposició. Hem tingut molta paciència, però s'ha acabat el temps de les paraules i ha arribat el temps dels fets.

Moltes gràcies, senyores i senyors diputats; moltes gràcies, senyor president.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Gibert. Té la paraula l'honorable conseller senyor Alegre.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME (Lluís Alegre): Molt honorable president, senyores i senyors diputats, senyor Gibert —senyor Gibert—, vostè ha començat amb un discurs en el qual fins i tot em consta que prèviament havia fet tot un preescalfament de dir: «Seré molt crític...» Bé, jo en principi em sembla que això és positiu —no caldria sinó!—; el que passa és que li he de manifestar que, en la primera part —que també m'hi referiré—, l'he escoltat amb atenció. Ara, en el moment que vostè entra a les propostes concretes i específiques, pràcticament li he de dir que, fil per randa, vostè argumenta que és necessari desenvolupar tot un conjunt d'estratègies, tot un conjunt de programes que jo ahir vaig desenvolupar a bastament i que, fins i tot, tenia la sensació que possiblement m'all

que avui es troba més afectat, com molt bé s'ha dit, el sector de sol i platja, convençuda que malgrat els problemes que caldrà afrontar em consta que molts empresaris d'aquest sector, des de fa molt temps, estan treballant i lluitant per millorar els seus establiments i per posar les seves instal·lacions al dia, i no seria just que en aquest debat no féssim esment de tot aquest sector empresarial que sí que ha mantingut la professionalitat, la qualitat del seu producte i el prestigi del seu establiment.

I en aquesta línia voldria també anunciar que el nostre Grup, d'acord amb la intervenció del conseller, presentarà demà, tal com el Reglament preveu, les corresponents propostes de resolució. I vull també deixar constància que el nostre Grup queda obert a parlar, a dialogar amb tots els altres grups per tal de trobar propostes, en la mesura del possible, al més consensuades possible. Em sembla que això serà una mostra de la bona voluntat de tota aquesta cambra per tal de trobar solucions al sector turístic català.

Moltes gràcies, senyor president; gràcies, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyora Neras. Prego... *(El conseller de Comerç, Consum i Turisme demana per parlar.)* Sí, el senyor conseller té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE COMERÇ, CONSUM I TURISME: I només des de l'escó, gràcies, molt honorable president. Només, molt senzillament, agrair les paraules de recolzament del portaveu del nostre Grup i manifestar que això..., evidentment, ha fet una síntesi que ens estimula, amb el seu suport, a continuar treballant amb aquesta voluntat comuna de millorar el sector turístic.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Moltes gràcies, senyor conseller. Demà de dos quarts de nou fins a un quart de deu hi haurà el termini hàbil per presentar propostes de resolució. La Mesa, a dos quarts de deu, es reunirà per admetre a tràmit les que siguin congruents amb el debat i les comunicarà als grups a tres quarts de deu, i de deu a tres quarts d'onze serà el termini hàbil per presentar transaccionals. La Mesa es reunirà a continuació i a les onze menys deu admetrà les transaccionals. I la sessió... —les que siguin congruents, naturalment—, la sessió es reprendrà a les onze amb el debat i votació de les propostes que s'hagin presentat i admès.

Se suspèn la sessió.

(Són les set de la tarda i quatre minuts.)